

Tanfegang synes at gjøre sig gjældende, at naar man har faaet et Udvalg nedsat, saa vinder man Tid, saa vil det nok gaae. Det forekommer mig, at det er egentlig Dette, der klart er udtalt fra den anden Side: Der bliver Intet tilbage af Forslaget, Intet tilbage af Kirkeraadet, Intet tilbage af Menighedsraadet, Alt gaaer bort, og kun Et bliver tilbage, nemlig at faae Sagen i Udvalg.

Øppermand: Skjøndt jeg efter saa mange Foredrag ikke kan finde mig synderlig fristet til at tage Ordet, føler jeg mig dog forpligtet til at sige ganske korte Bemærkninger. For det Første vil det med Hensyn til, hvad den ærede Rigsdagsmand for Københavns 6te Valgkreds (Bliven-Finecke) iasten sagde, nemlig, at han henholdt sig til, hvad han i forrige Møde havde bemærket, erindres, at han dengang udtalte, at der kunde her ske nogen Tvivl om, hvorvidt Rigsdagen overhovedet kunde tage Initiativet i den Art Sager. Jeg beklager meget, at han ikke har paavist, hvorledes Grundlovens Bestemmelser om den lutherske Kirke som Folkekirke, eller Kongens Stilling til den, kan komme i Strid med, at her tages Initiativet. Jeg har forgjæves i den augsburgske Confession søgt Noget, der kunde gjøre Sagen tvivlsom i den nævnte Henseende. Med Hensyn til Spørgsmaalet om Udvalg eller Ikke-Udvalg, maa jeg udtale, at jeg meget beklager, at Sagen ikke gik til Udvalg under første Behandling. Det er ganske vist, at der har været hørt mange varme og indtrængende Foredrag imod Lovforslaget; for mit eget Vedkommende maa jeg bemærke, at jeg er decideret imod Lovforslaget, som det foreligger, navnlig vil jeg aldeles ikke kunne gaae ind paa den Fortolkning af § 3, som den ærede Rigsdagsmand for Maribo Amts 4de Valgkreds (Monrad) fremsatte for os i Aften; jeg seer virkelig i denne Paragraph en Beskjærelse af Rigsdagens Deelagtighed i den lovgivende Myndighed; men jeg skal ikke nægte, at just fordi jeg selv er imod Loven, vilde det gjøre mig ondt, om Loven skulde blive forkastet, uden at der havde fundet en samlet Udtalelse Sted gennem et Udvalg. Vel have de enkelte Medlemmer, der ere imod Loven, for Størstedelen været taget deres Pligt imod Lovforslaget,

imod Landstthinget, i det Hele imod Nationen; men det staaer dog for mig som tvivlsomt, om Folkethinget tilfulde vil have opfyldt sin Pligt, uden at det i denne Sag nedsetter et Udvalg; thi vi have jo dog kun faaet Udtalelser af enkelte Mænd. Et af To maa imidlertid være Tilfældet: enten ville disse enkelte Mænds Udtalelser kunne samles i en samlet Udtalelse, som Majoriteten kan tiltræde, og da er det fuldt berettiget, at vi forkaste Lovforslaget og afvise det; thi der vil da i denne Forkastelse være indeholdt den nødvendige Veiledning for de Mænd, der engang i Tiden, om nogle Aar, ville arbejde paa denne Sags videre Fremme; eller, dersom dette ikke er muligt, saaledes at samle de Meninger, som gjøre, at man er imod Lovforslaget, forekommer det mig virkelig, at jeg selv kunde blive betænkelig ved at see Lovforslaget forkastet. Vi have da ene og alene arbejdet i Negationens Tjeneste og ikke gjort det Allermindste for at fremme Udførelsen af Grundlovens § 80. Det var kun disse Bemærkninger, jeg ønskede at gjøre.

N. P. Hansen: Da jeg har stemt imod Udvalgs Nedsættelse i denne Sag, og jeg ikke kan komme til anden Overbeviisning, end at jeg ogsaa maa stemme mod denne Sags Overgang til anden Behandling, saa erkjender jeg det for min Pligt at angive de Grunde, der have ledet mig til at stemme saaledes. Jeg skal ikke inklade mig paa at kritisere Lovforslaget eller imødegaae, hvad der tidligere om Samme er fremsat. Jeg skal kun ganske simpelt udtale, at jeg ingenlunde vil bestride, at den Tid jo kan komme, ja maaskee komme meget snart, da et saadant Organ for Kirken til at overveie og behandle Kirkens indre Anliggender maaskee kunde være nyttigt og maaskee ogsaa nødvendigt, men at bidrage til et saadant Organs Sammensættelse, som det i det nævnte Lovforslag er antydnet, det tror jeg ikke alene, men er overbeviist om snarere vil forværre den kirkelige Tilstand end forbedre den, fordi jeg erkjender, at skal der igjennem et saadant Organ eller Repræsentation i kirkelig Henseende noget Sandt og Kraftigt udrettes, der skal udfolde sig i Livets Virksomhed, saa maa det have sin Styrke i sin Til-